

[Kristian Nygaard.]

det foreliggende lovforslag, som er enstemmig vedtaget i landstinget, må vi betragte som et forstandigt led i kampen mod tuberkulosen blandt skibsmandskabet på Færøerne. Det radikale venstre vil meget gerne stemme for lovforslaget her i folketinget.

Lynnerup-Nielsen: Også jeg kan på mit partis vegne give det foreliggende lovforslag tilslutning. Også vi ser naturligvis et formål i at bekæmpe tuberkulosen, og de ændringer, der her er tale om, og som går ud på, at mandskabet på hvalfangerbåde kommer med under loven, kan naturligvis kun medvirke til, at man endnu bedre kommer tuberkulosen til livs. Vi tilsiger altså vor støtte til lovforslagets videre gang her i tinget.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg takker samtlige ærede ordførere for den venlige tilslutning til lovforslagets gennemførelse her i tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om fremmede statskibe m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1531; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1717).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje af 11. april 1916 (Udlæg m. v. i fremmede statskibe).

(Første behandling findes i tidenden sp. 1531; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1717).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmålet om deres overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Hækkerup): Ved første behandling af de til behandling værende lovforslag rejstes der, navnlig forsåvidt angår forslag til lov om fremmede statskibe m. v., en række tvivlsspørgsmål, som udvalget gennem en række møder og samråd med den højtærede minister for handel, industri og søfart har søgt at klare.

Det er under samrådet oplyst, at konventionen af 1926 og tillægsprotokollen af 1934 foruden af de stater, der har ratificeret konventionen, er undertegnet af seks andre stater. Det falder i denne forbindelse i øjnene, at en af de oprindelige signatarmagter, som ikke senere har ratificeret konventionen, er en så fremtrædende søfartsnation som Storbritannien. Jeg går ud fra, at den belgiske regering som signatarmagt ved denne konvention har rettet samme henvendelse til den engelske regering som til den danske. Men herom ved vi intet, idet der endnu ved betænkningens afgivelse ikke forelå oplysning herom.

Ved første behandling rejstes desuden spørgsmålet om, hvorvidt konventionen var bindende for de stater, der allerede havde ratificeret den, eller om konventionens artikel 9, stk. 1, kunne føre til en anden forståelse. Den højtærede minister har under samrådet oplyst, at der ikke kan være tvivl om, at konventionen er trådt i kraft for de stater, der allerede har ratificeret den.

Endvidere rejstes ved første behandling spørgsmålet om forståelsen af tillægsprotokollens afsnit II, stk. 1. Herom er det under samrådet oplyst, at denne bestemmelse må forstås således, at der ikke kan foretages retsforfølgende skridt overfor et fremmed statskib med hensyn til fordringer, der er opstået, før staten erhvervede skibet.

De to spørgsmål, som i særlig grad har lagt beslag på udvalgets tid, har været for det første problemet om, hvorvidt det var rigtigt at ratificere konventionen af 1926 og den dertil hørende tillægsprotokol og for det andet i bekræftende fald, om det herefter var nødvendigt og rigtigt at gennemføre en national lovgivning herom.

Der er i udvalget opnået enighed om, at det er rigtigt at ratificere konventionen, navnlig under hensyn til den stigende tendens i en række lande, herunder også De Forenede Stater, til at anvende statskibe også til rent kommercielle formål. Mere tvivl blev der fra en enkelt side rejst om, hvorvidt en national lovgivning på dette område var nødvendig. Men udvalget har med ministeren erklæret sig enigt i, at